№ 4. Łódź. Wtorek 11 marca 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA.
Rocznie . . . . . . Marek 30.—
Kwartalnie . . . . . Marek 7.50
Miesięcznie . . . . . Marek 2.50
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon № 100.
Adminstracja czynna od 9 do 1 i od 3 do 5.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

Dekrety i rozporządzenia.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwa Skarbu, zawierające opis polskich marek stemplowych.

Wartość Mk.	fen.	Kor.	hal.	Rozmiar	Barwa	Rysunek
—	10	—	—	35 × 17 m/m	fioletowa	Orzeł polski w tarczy, otoczonej z obydwóch stron snopkami. U dołu tarczy 2 sześciokąty z oznaczeniem wartości. Rysunek powyższy zajmuje około $^{2}/_{3}$ wielkości całej marki. Zakończeniem jest tło kreskowane z napisem: „Opłata skarbowa"
—	20	—	—		pąsowa	
—	40	—	—		bronzowa	
—	50	—	—		ciemno-ziel.	
—	—	—	10		ciemno-żółta	
—	—	—	16		trawiasta	
—	—	—	20		szara	
—	—	—	34		niebieska	

Mk.	fen.	Kor.	hal.	Rozmiar	Kontur	Tło	Rysunek
1	—	1	—	35 × 27 m/m	niebies.	bronzowe	Orzeł polski w tarczy ozdobnej, której środkową część stanowi czworokąt ze ściętemi narożnikami. Nad tarczą gwiazda pięcioramienna, po bokach której są umieszczone owale z wartością. Dolną część marki stanowi tło kreskowane z napisem: „Opłata skarbowa"
3	—	3	—		ciemnozielony	jasnozielone	
5	—	5	—		pomarańczowy	jasnoniebieskie	
10	—	10	—		fioletowy	cieliste	
20	—	20	—		ceglasty	szaroniebieskie	
50	—	50	—		ciemnoniebieski	różowe	

Za Ministra Skarbu: (—) Byrka.

Warszawa, dnia 24 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu sekwestru i ograniczeń przewozu wewnętrznego worków i sznurów.

Art. I. Na mocy dekretu z dnia 27-go stycznia 1919 r. znosi się sekwestr i ograniczenia przewozu wewnętrznego: 1) worków; 2) sznurów, postronków, powrozów i szpagatów.

Art. II. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Minister Przemysłu i Handlu: (—) Hącia.
Szef Sekcji: (—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 27 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE ~~Nr. 9 Ak.~~ 295 A

o zniesieniu sekwestru i ograniczeń przewozu wewnętrznego surowców i wyrobów włóknistych.

Art. I. Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 roku znosi się sekwestr i ograniczenia przewozu wewnętrznego następujących surowców i wyrobów włóknistych: 1) Pokrzywy w stanie surowym i obrobionym; 2) Chodników z materjałów włóknistych, z linoleum i ceraty; 3) Ceraty; 4) Linoleum; 5) Haftów; 6) Koronek; 7) Wstążek; 8) Tkanin: jedwabi, pluszy, aksamitów, batystów; 9) Ubrań i konfekcji damskich i dziecinnych, sweatrów trykotowych damskich i dziecinnych; 10) Kapeluszy i czapek; 11) Filcy; 12) Tkanin meblowych i dekoracyjnych, portrjer, serwet meblowych; 13) Firanek i tiulów: 14) Pasmanterji; 15) Tkanin papierowych i wyrobów z nich.

Art. II. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Minister Przemysłu i Handlu: (—) Hącia.
Szef Sekcji: (—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 22 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie zakazu wwozu znaków pieniężnych w walucie niemieckiej i rosyjskiej.

1. Wwóz i przesyłanie w posyłkach pocztowych i listach znaków pieniężnych w walucie niemieckiej i rosyjskiej w granice Rzeczypospolitej Polskiej jest wzbronione.

2. Podróżni, przybywający z zagranicy, mają prawo przewozu sumy nie przekraczającej 400 Mk. względnie 200 rb.

3. Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych wypadkach zwalniać od stosowania §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

4. Przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia niniejszego rozporządzenia pociąga konfiskatę całej przewożonej lub przesyłanej sumy.

5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się na terenach b. zaboru austryjackiego Polskiej Komisji Rządzącej, a specjalnie na terenie Śląska Cieszyńskiego Cieszyńskiej Radzie Ludowej.

6. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) Englich.

Warszawa, dnia 4 marca 1919 r.

WYJAŚNIENIE

Ministerstwa Zdrowia Publicznego w sprawie odmowy właścicieli domów przyjmowania komornego.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Zdrowia Publicznego, że właściciele domów uchylają się od przyjmowania komornego sami i zabraniają przyjmowania takowego dozorcom domowym, a w następstwie po upływie terminu płatności występują do sądu o eksmisję lokatorów.

Wobec tego Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyjaśnia, że artykuł 1247 Kodeksu Cywilnego daje podstawę do postępowania odnośnego.

Artykuł 1247: „Uiszczenie nastąpić powinno w miejscu, oznaczonem przez umowę. Jeżeli miejsce nie zostało wskazane w umowie, uiszczenie, gdy idzie o rzecz, co do tożsamości oznaczoną, dopełnione być powinno w miejscu, w którem w chwili zobowiązania znajdowała się rzecz, będąca jego przedmiotem.

Prócz tych dwóch przypadków uiszczenie powinno być dopełnione w zamieszkaniu dłużnika".

Minister Zdrowia Publicznego:
(—) Janiszewski.

Naczelnik Wydziału Hygjeny i Inspekcji Mieszkań:
(—) Adamski.

Warszawa, dnia 5 marca 1919 r.

DEKRET

w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych.

Do czasu ujednostajnieniu prawa prasowego na wszystkich ziemiach państwa Polskiego, obowiązywać będzie na obszarach, będących uprzednio pod zaborem rosyjskim, co następuje.

TYTUŁ I.

O drukach wogóle.

Art. 1.

Prasa jest wolna. Wolność prasy podlega tylko tym ograniczeniom, które są przewidziane w Kodeksie Karnym, lub określone w ustawach.

Art. 2.

Do druków, podlegających mocy niniejszych przepisów prasowych, zalicza się wszelkie przeznaczone do puszczenia w obieg książki, broszury, czasopisma, plakaty, kartki osobne, nuty, wizerunki, rysunki, plany i mapy, odbijane sposobem mechanicznym lub chemicznym.

Art. 3.

Na każdym druku, wypuszczonym w obieg, powinno być wymienione nazwisko i adres właściciela drukarni, litografji, metalografji lub wogóle zakładu, w którym rzeczony druk odbito, Zamiast nazwiska i adresu właściciela wystarcza wymienienie firmy, wciągniętej do rejestru handlowego.

Przepis niniejszy nie stosuje się do kart wyborbzych, jeżeli są puszczone w obieg podług wzoru, ustalonego przez ustawę; do druków przeznaczonych wyłącznie do użytku przemysłu i handlu lub do użytku domowego i towarzyskiego, jako to: okólniki, cenniki, bilety wizytowe i t. p., oraz do druków artystycznych (akwafort, autolitografji i t. y.), mających charakter oryginału.

Art. 4.

Jako puszczenie w obieg druku w pojęciu niniejszych przepisów prasowych uważać należy również wszelkie wystawianie lub rozkładanie druku w miejscach, które przez swą dostępność umożliwiają publiczności zaznajamianie się z nim.

Art. 5.

Pierwsze egzemplarze każdego druku w ilości, którą określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, natychmiast po ich odbiciu winny być przez zarządzającego drukarnią bezpłatnie dostarczone miejscowej instytucji, lub miejscowemu urzędnikowi do spraw prasowych. Z dostarczonych w ten sposób egzemplarzy dwa, przy czasopismach zaś trzy egzemplarze, zachowuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, pozostałe zaś egzemplarze przesyła do bibliotek publicznych, których spis Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ogłosi.

Przepis ten nie dotyczy t. zw. druków akcydensowych t. j. wszelkiego rodzaju formularzy, zawiadomień w sprawach rodzinnych i handlowych, zaproszeń, kart wizytowych i t/p. bez względu na sposób ich wykonania.

Art. 6.

Bez zezwolenia władzy wojskowej wzbronione jest ogłaszanie wiadomości, dotyczących ruchu wojsk i środków obrony krajowej.

Art. 7.

Drukowanie ogłoszeń o sprzedaży losów loteryjnych, promes oraz pożyczek premjowych wymaga zezwolenia Ministerstwa Skarbu, drukowanie zaś ogłoszeń, dotyczących sprzedaży lekarstw i sposobu ich użycia oraz leczenia chorób, wymaga zezwolenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Art. 8.

Wzbronione jest drukowanie ogłoszeń:

1. Treści pornograficznej i wogóle przeciwnych prawu lub moralności.

2. O drukach, jeżeli w ogłoszeniu wskazano, że druk zawiera treść przeciwną prawu lub moralności, bądź dotyczy zwyrodnienia płciowego, prostytucji, lub skłonności przeciwnych naturze.

Ustęp 2-gi przepisu niniejszego nie stosuje się do wydawnictw naukowych, pedagogicznych, lub bibliograficznych.

TYTUŁ II.

O czasopismach w szczególności.

Art. 9.

Jako czasopismo uważane są wszelkie druki pod tym samym nagłówkiem i z numeracją kolejną, ukazujące się w obiegu częściej, niż cztery razy do roku.

Art. 10.

Przepisy niniejsze, dla czasopism ustalone, nie rozciągają się do wydawnictw rządowych, Sejmu Polskiego, instytucji miejskich i samorządowych, towarzystw naukowych, literackich i artystycznych w sprawach, dotyczących ściśle zakresu ich działalności, do zbiorów dokumentów historycznych, wszelkiego rodzaju słowników, tudzież do komunikatów perjodycznych, przeznaczonych jedynie dla rozpowszechniania pomiędzy redakcjami, które to wydawnictwa podlegają przepisom, ustalonym dla druków wogóle.

Art. 11.

Do dodatków, stanowiących składową część czasopisma, zalicza się tylko te dodatki, które nie są oddzielnie sprzedawane ani w prenumeracie, ani w postaci oddzielnych książeczek, numerów albo zeszytów, oraz te dodatki do czasopism codziennych, które, chociaż można nabywać osobno, będą zawierały jedynie informacje o szczególnie ważnym wypadku dnia.

Wszelkie inne druki o charakterze odrębnego czasopisma, jeżeli mogą być nabywane oddzielnie w prenumeracie lub przez zakupno poszczególnych książeczek lub numerów albo zeszytów, nie mogą być uważane za dodatek do innego czasopisma, chociażby nosiły ten sam tytuł, wskutek tego wszelkie warunki wypuszczenia w obieg, określone niniejszemi przepisami prasowemi, muszą być przestrzegane przez każde z takich dwu wydawnictw osobno.

Art. 12.

Każde czasopismo musi być podpisane przez wydawcę i redaktora. Redaktorem może być wydawca. Jeżeli czasopismo ma kilku rekaktorów, z których każdy odpowiada za poszczególny dział czasopisma, każdy taki dział musi być podpisany przez odpowiedniego redaktora.

Art. 13.

Jeżeli czasopismo znajduje się w sprzedaży detalicznej, na każdym numerze czasopisma winna być wskazana cena numeru pojedyńczego.

Art. 14.

Wydawcą i redaktorem może być tylko osoba, która ukończyła lat dwadzieścia jeden, nie utraciła praw w myśl art. 25—30 Kod. Karnego, oraz stale zamieszkująca w Państwie Polskiem. Ponadto redaktorem nie może być osoba, która na zasadzie wyroku sądowego odsiaduje areszt lub pozostaje w więzieniu śledczem; przepis ten ma moc obowiązującą przez cały czas trwania aresztu. Jeżeli wydawcą jest stowarzyszenie, spółka lub instytucja, czasopismo podpisuje upoważniona pojedyncza osoba.

Wydawcą lub redaktorem nie może być osoba, która po złożeniu deklaracji o wydawaniu czasopisma przestanie odpowiadać wyżej wymienionym warunkom.

Art. 15.

Pragnący wydawać nowe czasopismo obowiązany jest złożyć w miejscowym państwowym urzędzie administracyjnym deklarację, zawierającą wskazanie: a) miejscowości, w której czasopismo będzie wychodziło. b) tytułu wydawnictwa, jego zakresu, terminu wychodzenia i ceny prenumeracyjnej, c) imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania wydawcy i redaktora, jeżeli wydawca nie bierze na siebie tego obowiązku, a jeżeli redaktorów jest kilku, imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania każdego z nich, d) drukarni, w której czasopismo będzie drukowane.

Art. 16.

Redaktor nowego czasopisma powinien złożyć deklarację, iż bierze na siebie kierowanie czasopismem w całości, lub w części i w jakiej mianowicie, oraz, że czyni zadość warunkom, wskazanym w art. 14 niniejszych przepisów prasowych.

Art. 17.

Państwowy urząd administracyjny obowiązany jest wydać bezpłatne zaświadczenie odbioru deklaracji (art. 15 i 16) z oznaczeniem daty odbioru.

Najpóźniej w ciągu siedmiu dni od dnia złożenia wymienionych deklaracji państwowy urząd administracyjny może zabronić wydawania czasopisma. Wrazie niewydania zakazu w terminie oznaczonym czasopismo może wychodzić. Zakaz może nastąpić: a) jeżeli w złożonych deklaracjach pomieszczone są nie wszystkie wymagane w art. 15 i 16 wskazania, b) jeżeli tytuł czasopisma uchybia przepisom prawa lub moralności, c) jeżeli istnieją przeszkody, wymienione w art. 14 niniejszych przepisów prasowych. Zakaz w terminie wskazanym powinien być udzielony na piśmie z wyszczególnieniem przyczyn odmowy. Od decyzji państwowego urzędu administracyjnego osoby zainteresowane mogą wnieść zażalenie do Ministra Spraw Wewnętrznych w ciągu dwóch tygodni od dnia wydania decyzji odmownej. Od decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych w takim samym terminie przysługuje prawo odwołania się do Sądu Najwyższego.

Art. 18.

Jeżeli po złożeniu deklaracji (art. 15 i 16) zajdzie jaka zmiana w warunkach wydawania danego czasopisma (art. 15), o zmianie takiej należy w ciągu dni trzech złożyć odpowiednią deklarację. Również z zachowaniem tych samych terminów należy złożyć oświadczenie o ustąpieniu redaktora danego czasopisma w wypadkach, jeżeli redaktor wyjeżdża za granicę Państwa Polskiego, traci wolność osobistą, lub zostanie pozbawiony praw, albo ograniczony w prawach. Przy złożeniu ponownej deklaracji państwowy urząd administracyjny kieruje się zasadami, wymienionemi w art. 17 niniejszych przepisów prasowych.

Art. 19.

Osoba, uprawniona do wydawania czasopisma (art. 17), ma prawo przystąpić po puszczenia w obieg tegoż wydawnictwa w terminie rocznym od daty złożenia deklaracji (art. 15).

Czasopismo już wydawane, a nie ukazujące się z jakichbądź przyczyn w ciągu roku, uważa się za zamknięte, i dla jego wznowienia potrzebne jest spełnienie warunków, wymienionych w art. 15, 16 i 17 niniejszych przepisów prasowych.

Art. 20.

Czasopismo, zamieszczające ogłoszenia, obowiązane jest przyjąć zakomunikowane mu przez władze państwowe lub komunalne obwieszczenia i na żądanie tychże władz podać je w jednym z dwóch najbliższych numerów czasopisma za opłatą przyjętej należności za ogłoszenia.

Art. 21.

Czasopismo, jeżeli jest wydawnictwem codziennem, obowiązane jest w ciągu dni trzech po otrzymaniu, a w wydawnictwie, wychodzącem w odstępach dłuższych, w numerze najbliższym, a mającym wyjść po upływie dni trzech od otrzymania, zamieścić bezpłatnie, bez dokonywania zmian i uwag w tekście oraz bez umieszczenia w tym samym numerze zaprzeczeń wszelkie zakomunikowane przez urząd państwowy zaprzeczenie lub sprostowanie wiadomości, opublikowanej w tym czasopiśmie.

Nadesłane przez urzędy państwowe zaprzeczenia lub sprostowania powinny być wydrukowane takiemi samemi czcionkami i w tym samym dziale, co i wiadomość, ulegająca sprostowaniu.

Art. 22.

Jeżeli w czasopiśmie zostanie umieszczona wiadomość, dotycząca osoby prywatnej, lub instytucji społecznej, handlowej albo komunalnej, wydawnictwo to nie może odmówić przyjęcia zakomunikowanego przez tę osobę, lub instytucję zaprzeczenia lub sprostowania, jeżeli zaprzeczenie lub sprostowanie nie zawiera treści karalnej i jest ograniczone do wiadomości rzeczowych. Zaprzeczenie lub sprostowanie osoby prywatnej lub instytucji społecznej, handlowej lub komunalnej winno być z zachowaniem terminów, wyszczególnionych w art. 21 niniejszych przepisów prasowych, wydrukowane bezpłatnie, jeżeli zajmuje najwyżej dwa razy tyle miejsca, co zajmował artykuł, na który jest odpowiedzią. Wrazie większych rozmiarów zaprzeczenia lub sprostowania wydawnictwo obowiązane jest je zamieścić, może jednak pobrać opłatę przyjętej należności za umieszczenie wierszy, przewyższających normę, podlegającą bezpłatnemu umieszczenie. Zaprzeczenie lub sprostowanie musi być podpisane przez osobę lub instytucję, wnoszącą obronę, i wrazie żądania wydrukowane takiemi samemi czcionkami i w tym samym dziale, co wiadomość, ulegająca sprostowaniu.

Art. 23.

W sprawach o zniesławienie, przewidzianych w ustępie 2-im art. 538 Kod. Karn., rozprawy sądowe nie podlegają ogłoszeniu, gdyby nawet toczyły się przy drzwiach otwartych. Skarżącemu służy prawo ogłoszenia swej wniesionej do sądu skargi w czasopiśmie, które dopuściło się zniesławienia. Skarga ta winna być bezpłatnie wydrukowana w czasopiśmie z zachowaniem terminów, wskazanych w art. 21 niniejszych przepisów prasowych.

Zakaz, przez artykuł niniejszy ustanowiony, nie rozciąga się do wyroku sądowego.

Art. 24.

W sprawach, toczących się przy drzwiach zamkniętych, mogą być drukowane tylko wydane przez sąd wyroki.

Art. 25.

Nie wolno wzywać publicznie za pośrednictwem czasopism do gromadzenia pieniędzy na opłatę kar pieniężnych oraz składać za pośrednictwem czasopism publicznego poświadczenia odbioru kwot, na taki cel złożonych.

TYTUŁ III.

O nakładaniu aresztu i dochodzeniu sądowem.

Art. 26.

Wszelka obraza przepisów prasowych, jak również wszelkie przestępstwa, zapomocą druku spełnione, należą do właściwości sądów.

Art. 27.

Na pojedyńcze druki może być nałożony areszt z rozporządzenia instytucji lub urzędnika do spraw prasowych przy równoczesnem wytoczeniu procesu sądowego przeciw winnym, gdy w treści takich druków zawarte są oznaki przestępstwa, przewidzianego w kodeksie karnym, z wyjątkiem przestępstw, dochodzonych w drodze oskarżenia prywatnego.

Niezależnie od wypadków, przewidzianych w części pierwszej artykułu niniejszego, areszt może być zastosowany w razie uchybienia przepisom artykułów 3 i 6 niniejszych przepisów prasowych, odnośnie zaś do poszczególnych numerów czasopism, również w razie uchybienia przepisom art. 12.

Art. 28.

Rozporządzenie, nakazujące areszt druków w trybie, wskazanym w art. 27, wymaga zatwierdzenia władzy sądowej.

Jeżeli władza, która zarządziła areszt, nie uzyska w przeciągu miesiąca od nałożenia aresztu zatwierdzającej uchwały sądowej, zarządzenie aresztu traci moc obowiązującą.

Art. 29.

Decyzję o uchyleniu lub zatwierdzeniu aresztu winien sąd wydać na Sesji Gospodarczej niezwłocznie po otrzymaniu odnośnego zawiadomienia władzy administracyjnej.

W razie zatwierdzenia aresztu sąd władny jest nakazać zawieszenie czasopisma do wydania wyroku.

Art. 30.

Niezależnie od wypadku nałożenia aresztu z mocy art. 27 sąd władny będzie zastosować areszt lub zawieszenie czasopisma i w innych wypadkach w charakterze środka prewencyjnego.

Art. 31.

Areszt polega na zabezpieczeniu przeznaczonych do rozpowszechnienia egzemplarzy druku, które opuściły prasę.

Areszt może być rozciągnięty na złożony tekst oraz na płyty i formy, służące do odbijania danego druku.

Odrębne części druku (załączniki do czasopism i t. p.), nie zawierające treści karalnej, należy wyłączyć z pod aresztu.

Art. 32.

W czasie trwania aresztu wzbronione jest rozpowszechnianie druków, objętych aresztem, oraz przedrukowywanie ustępów, które spowodowały nałożenie aresztu.

Art. 33.

Ministrowi Spraw Wewnętrznych przysługuje prawo zarządzenia aresztu poszczególnych druków, wydanych za granicą i w Państwie Polskiem rozpowszechnianych, o ile treść zawiera cechy przestępstwa (art. 27). (Dokończenie nastąpi).

Z Polskiej Komendy Uzupełniającej.

Ulgi dla popisowych.

Powiatowa Komenda Uzupełnień podaje na życzenie stron do wiadomości interesowanych, że wobec niedalekiego poboru rocznika 1898 pożądane jest wcześniejsze, wręczenie temu urzędowi (Sienkiewicza 3) próśb o ulgi dla popisowych. W myśl ustawy prośby te można wnosić najpóźniej w dniu stawiennictwa popisowego przed Komisją przeglądową. Późniejsze prośby nie zwalniają wcale popisowego od służby wojskowej, do której po przeglądzie zostanie zaliczony i odesłany do Koszar — zwolnionym zaś będzie mógł być dopiero wtedy, gdy treść prośby zostanie zbadana i stwierdzona. Wobec tego w interesie popisowych leży wcześniejsze wręczanie tych próśb, należycie umotywowanych by mogły być na czas zbadane by decyzja mogła być ogłoszona przed przeglądem.

Ustawa przewiduje, że odroczenie służby wojskowej na rok mogą na żądanie uzyskać:

1) Jedyni żywiciele pozbawionych podpory rodzin albo niezdolnych do pracy rodziców, dziadka, babki i t. d. albo braci i sióstr.

2) Uczniowie wyższych i średnich zakładów naukowych, państwowych lub przez państwo uznanych.

3) Pozostający na służbie państwowych i gminnych urzędach mogą uzyskać odroczenie na żądanie tych urzędów i to wrazie wykazania ich niezbędności w służbie.

Wyjaśnia się, że na poparcie prośby, powołującej się na pkt. 1, trzeba dołączyć metrykę ojca względnie matki, świadectwo lekarza urzędowego t. j. wojskowego, stwierdzające szczegółowo stan zdrowia rodziców, dalej poświadczenie pracodawcy, ile popisowy zarabia i tym podobne dokumenty, któreby stwierdzały odrazu, że odroczanie służby z powyższych względów jest konieczne i któreby ułatwiały badanie tej prośby.

Odnośnie do pkt. 2. podaje się do wiadomości, że uczniowie następujących zakładów naukowych w 8-ym okręgu wojskowym czynnych, mogą uzyskać odroczenie:

Łódź: gimnazjum Witanowskiej, gimnazjum „Uczelnia“, gimnazjum Zimowskiego, gimnazjum Araana, szkoła handlowa Klosa, szkoła handlowa Wiśniewskiego, gimnazjum żydowskie Perelmana, seminarjum nauczycielskie niemieckie i żydowskie — Pabianice: szkoła realna Lipskiego.

Do próśb, powołujących się na ten pkt., należy dołączyć świadectwo Dyrekcji danego zakładu.

Koiszewski, pułkownik i komendant.

Z Komisarjatu Ludowego.

OKÓLNIK
do PP. Komisarzy Rządowych.

Na skutek odezwy Ministerstwa Robót Publicznych polecam wszystkim PP. Komisarzom sporządzić w możliwie szybkim terminie spis pozostawionych w powiecie przez okupantów maszym, narzędzi, kolejek wązkotorowych i wagonetek, któreby mogły być przydatne dla robót publicznych.

Warszawa, dnia 26 lutego 1919 roku.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
Szef Sekcji Administracyjnej: (—) Januszewski.

W sprawie uchylenia cen maksymalnych na chleb pozakartkowy.

Komisarz miasta Łodzi Ob. A. Rżewski wysłał w tej sprawie do Ministra Aprowizacji depeszę następującej treści:

Do Ministerstwa Aprowizacji.

Z powodu zupełnego braku chleba bezkartkowego i stosownej w tej sprawie opinij Komitetu Rozdziału Chleba i Mąki w Łodzi cenę maksymalną 60 fenigów za funt wydaną na chleb pozakartkowy przez poprzędniego Komisarza uchyliłem. Cena ta od dłuższego czasu była fikcją na mieście sprzedawano Mk. 1.15 za funt.

Wobec rozwiązania Komisarjatu na m. Łódź proszę o przesłanie upoważnienia p. Świtalskiemu lub magistratowi m. Łodzi celem wydania maksymalnej ceny na chleb pozakartkowy, odpowiadającej obecnym cenom rynkowym Mk. 1.33.

Rżewski.

Listy gończe.

Na zasadzie artykułów 846—848 Ust. Post. Karn. Królewsko-Polski Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 6 lutego 1919 roku, poszukuje Romana Banasiaka, zamieszkałego w mieście Łodzi, oskarżonego z art. 581 cz. II i III Kod. Karn. i zbiegłego niewiadomo dokąd. Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego nie są znane. W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaaresztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 17 lutego 1919 r.

Za Prezesa Sądu: (podpis)
Sekretarz: (podpis)

Na zasadzie artykułów 846—848 Ust. Post. Karn. Królewsko-Polski Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 13 lutego 1919 roku, poszukuje Zygmunta Milińskiego, lat 21, pochodzącego z Łodzi, Grabowa № 23, ostatnio zamieszkałego w osadzie Tuszyn, gmina *Górki*, powiatu Łódzkiego, oskarżonego z art. 583 Kod. Karn. i zbiegłego niewiadomo dokąd. Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego nie są znane. W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaaresztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 20 lutego 1919 r.

Za Prezesa Sądu: (podpis)
Sekretarz: (podpis)

Starosta Średzki poszukuje Adama Miłaszewskiego, mieszkańca m. Łodzi, postawionego w stan oskarżenia z art. 581 K. K. Rysopis poszukiwanego: Wiek — 23 l.; wzrost — 163—165 ctm. (przysiadły); włosy — jasny-blond (płowe); oczy — małe; szczególne znaki: na lewem oku bielmo; lekki zarost jasny-blond. Każdy posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Adama Miłaszewskiego obowiązany wskazać miejsce to policji (milicji), w celu zaaresztowania i doniesienia o tym Staroście Średzkiemu Bnińskiemu.

Na zasadzie artykułów 846—848 Ust. Post. Karn. Królewsko-Polski Sąd Okręgowy stosownie do decyzji z dnia 13 lutego 1919 roku, poszukuje Franciszka Marciniaka, pochodzącego ze wsi Sarnów, gminy Poddembice, pow. Łęczyckiego, ostatnio zamieszkałego w Łodzi, ulica Wróbla, oskarżonego z art. 583 Kod. Karn. i zbiegłego niewiadomo dokąd. Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są nieznane. W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaaresztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 17 lutego 1919 r.

Za Prezesa Sądu: (podpis)
Sekretarz: (podpis)

Na zasadzie artykułów 846—848 Ust. Post. Karn. Królewsko-Polski Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 13 lutego 1919 roku, poszukuje Rozalję Zborowską zamieszkałą w Łodzi, ulica Ciemna № 8, oskarżoną z art. 581 Kod. Karn. i zbiegłą niewiadomo dokąd. Rysopis i znaki szczególne poszukiwanej są nieznane. W razie odnalezienia poszukiwanej lub miejsca jej zamiesz-

kania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaaresztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 17 lutego 1919 r.

Za Prezesa Sądu: (podpis)
Sekretarz: (podpis)

Na zasadzie artykułów 846—848 Ust. Post. Karn. Królewsko-Polski Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 30 stycznia 1919 roku, poszukuje Feliksa Małeckiego z Łodzi, Magistracka № 8, żołnierza 1 pułku piechoty 2 komp. Wojsk Polskich i Stanisława Miśkiewicza, zamieszkałego w Łodzi, oskarżonych z art. 581 i 174 Kod. Karn. i zbiegłych niewiadomo dokąd. Rysopis i znaki szczególne poszukiwanych nie są znane. W razie odnalezienia poszukiwanych lub miejsca ich zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaaresztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 20 lutego 1919 r.

Za Prezesa Sądu: (podpis)
Sekretarz: (podpis)

Lekarz weterynarji, pow. Łódzkiego komunikuje: „We wsi Nowych Chojnach (ul. Tkacka nr. 19), gm. Chojny, pow. Łódzkiego, została stwierdzona nosacizna u konia Ludwika Kowalskiego. Wszystkie środki dla stłumienia tej choroby zostały przedsięwzięte".

Ogłoszenie.

Ustawa o miejskim podatku od dochodu w m. Łodzi, wydana na mocy uchwały Magistratu z dnia 5 kwietnia i Rady miejskiej z dnia 6 sierpnia 1918 r., uzyskała zatwierdzenie Władzy Nadzorczej w dniu 20 grudnia 1918 r.

Powołując się na dołączony do dzisiejszego nakładu „Dziennika Urzędowego" w broszurowanej odbitce całkowity tekst ustawy, Magistrat w myśl § 71 ogłasza, że ustawa o miejskim podatku od dochodu nabiera mocy obowiązującej z dniem dzisiejszym, jako dniem ogłoszenia, i obowiązuje wstecz na cały rok podatkowy 1918/19.

Magistrat m. Łodzi.

Łódź, dnia 11 marca 1919 roku.

Towarzystwo Akcyjne Zgierskiej Manufaktury Bawełnianej w Zgierzu.

STAN CZYNNY. Bilans Towarzystwa na 31 grudnia 1917 r. STAN BIERNY.

STAN CZYNNY

	Rub. i kop.	Mk. i fen.
1. Gotowizna w kasie . . .	25423.63	54915.04
2. Portfel wekslowy	18807.62	40624.46
3. Grunta fabryczne . . .	77190.39	166731.24
4. Zabudowania fabryczne .	310918.01	671582.90
5. Maszyny	922753.82	1993148.25
6. Materjały na składzie Rub. 4 336.50 zarekwirow. „ 536 756.10	541092.60	1168760.02
7. Sprzężaj	1102.—	2380.32
8. Sumy przechodnie . . .	1918.90	4144 82
9. Papiery procentowe . . .	62590.—	135194.40
10. Dłużnicy	624706.01	1349364.98
11. Straty z 1916 roku Rub. 94 826.15		
12. Straty w 1917 r. Rub. 99 932.72	194758.87	420679.16
	2781261.85	6007525.59

STAN BIERNY

	Rub. i kop.	Mk. i fen.
1. Kapitał akcyjny, 1500 akcji po 500 rub.	750000.—	1620000.—
2. Kapitał zapasowy	66961.50	144636.84
3. Akcepty	545375.80	1178011.73
4. Wierzyciele	569530.84	1230186.61
5. Kapitał amortyzacyjny . .	849393.71	1834690.41
	2781261.85	6007525.59

WINIEN Rachunek Zysków i Strat za rok 1917. MA

WINIEN

	Rub. i kop.	Mk. i fen.
Straty z roku 1916	94826.15	204824.48
Wydatki komisowe	508.30	1097.93
Procenty	44574.44	96280.79
Utrzymanie żywego i martwego inwentarza	1040.45	2247.37
Państwowe i miejskie podatki	7899.22	17062.32
Ubezpieczenie ruchomości i nieruchomości	3101.27	6698.74
Strata z fabrykacji	43005.95	92892.85
	194955.78	421104.48

MA

	Rub. i kop.	Mk. i fen.
Dochód z dzierżawy	196.91	425.32
Straty	194758.87	420679.16
	194955.78	421104.48

OGŁOSZENIE.

Zagubione paszporty, dowody osobiste i pieniężne, oraz pieniądze i różne przedmioty, o ile już złożone zostały lub w przyszłości złożone będą przez znalazców albo też nadesłane przez różne instytucje do tutejszego Prezydjum Policji, — właściciele tychże odebrać mogą w Wydziale Paszportowym (A I) Prezydjum Policji, ul. Zielona № 8.

SZEF BIURA PREZYDJUM POLICJI.

KOMITET
DLA
BEZROBOTNYCH

zawiadamia,

że wypłaty zapomóg w przyszłym tygodniu rozpoczną się we wtorek, dnia 11 marca r. b.

DELEGAT
MINISTERSTWA PRACY i OPIEKI SPOŁECZNEJ
INŻ. STARKIEWICZ.

Drobne ogłoszenia.

Skradziono 2 paszporty na imię Wicentego Kaski. Rokicie Nr. 40.

Skradziono paszport na imię Gabryelę Mydlarz oraz portmonetka. Nowo Cegielniana 34.

Skradziono paszport polski na imię Moses Szejnwald. Krótka 5.

Skradziono paszport niemiecki i pozwolenie na broń, na imię Augustyna Piechockiego, oraz pieniądze. Południowa 8.

Skradziono paszport i losy R. G. O. 19189—77—62—73 i K. 19970 na imię Olszewskiego Rubina.

Skradziono paszport na imię Olczak Weronika, oraz legitymację. Konstantynowska 90.

Zginął paszport na imię Sobańskiego Jana. Fabryczna 2.

Zginęła karta chlebowa na imię Milsztajna Janasa. Drewnowska 11.

Zgubiono legitymacyjną książeczkę na imię Nowaka Maurycego. Średnia 6.

Zginął paszport na imię Izaaka Działowskiego. Południowa 58.

Zginął paszport na imię Berlinera Chaima Szoela. Widzewska 41.

Zginął paszport na imię Opatowskiej Ruchli. Aleksandryjska 32.

Zginął paszport na imię Zissmann Mani. Długa 1?.

Zginął paszport na imię Ejchner Bernard. Dzielna 3?.

Zgubiono dowód osobisty na imię Illony Süss. Długa 43.

Zginął paszport na imię Lidera Oszera. Piotrkowska 26.

Zginął dowód osobisty tymczasowy na imię Józef Ładziński vel Łaciński. Ulica Ogrodowa 26.

Zginął paszport niemiecki na imię Kon Malwina. Ulica Zawadzka 18.

Zginął paszport niemiecki na imię Palej Bronisława (Baruch). Leszna 1.

Zginął paszport na imię Szczepana Bryla. Ogrodowa 58.

Zginął paszport na imię Marji Michalskiej. Targowa 33.

Zginął paszport na imię Minkner Fryderyk. Konstantynowska 79.

Zginął paszport na imię Nowosławskiej Marji. Aleksandrowska 38.

Zginął paszport na imię Lidauer Wolf. Pańska 9.

Zginął paszport Szyji Mendla Tonna. Widzewska 19.

Zginął paszport na imię Majer Wincigster. Widzewska 40.

Zginął paszport na imię Cuckermann Moses. Zgierska 5.

Zginął paszport na imię Chyl Cykiert. Pańska 47.

Zginął paszport na imię Dobrzyński Icek. Skwerowa 18.

Zginął patent na imię Łasockiej Pauliny. Konstantynowska 50.

Zginął paszport na imię Mandels Maks. Skwerowa 6.

Zginął paszport na imię Zielińskiej Cecylji. Wschodnia 65.

Zginął paszport i 4 chlebowe karty na imię Lewin Jakób. Bałuty, ul. Pieprzowa 20.

Zginął paszport na imię Icek Świder, Wschodnia 47.

Zginął paszport na imię Emil Rätze, Widzewska 189.

Zginął paszport na imię Roza Ader, Średnia 23.

Zginął paszport na imię Isaak Goldberg, Zakątna 21.

Zginął paszport na imię Hammel Kalma. Młynarska 2.

Zaginął paszport niemiecki na imię Kleiner Rajzla, wydany w Łodzi. Cegelniana 47.

Zginął paszport i 93 marki na imię Leser Tuchmajer, Zgierska 32.

Zaginął paszport niemiecki i kartka chlebowa na imię Izak Gerber. Drewnowska 11.

Zginął paszport niemiecki na imię Ryfka Bitermann, wydany w Łodzi. Zawadzka 24.

Zginął paszport niemiecki na imię Pinkus Brot. Brzezińska 19.

Zgubiono paszport niemiecki na imię Rechtman Tobias i patent, wydane w Bielawach. Sobota.

Zginął paszport niemiecki na imię Ryszard Eulenfeld, wydany w Łasku. Radwańska 6.

Zginęła legitymacja na imię Cała Lewek, wydana przez magistrat w Słupcach. Spacerowa 5.

Zaginął paszport niemiecki na imię Icek Pornsztein, wydany w Łodzi. Widzewska 125.

Zginął paszport niemiecki na imię Ryszarda Herlta, wydany w Łodzi. Główna 49.

Zginął paszport tymczasowy na imię Bronisława Strzyczkowskiego, wydany w Łodzi. Aleksandrowska 26.

Zaginął paszport rosyjski na imię Emila Kołodziejskiego. Konstantynowska 41.

Zginął paszport niemiecki, wydany w Łodzi, na imię Adolfa Neumana. Ul. Pasaż Szulca 3.

Zginął paszport niemiecki na imię Oskar Mazur, wydany w Łodzi. Zielona 6.

Zaginął paszport niemiecki i karta węglowa na imię Nasielskiego Eliasza Mordki. Konstantynowska 26.

Zginął paszport niemiecki na imię Szerszenowskiej Berty. Widzewska 89.

Zgubiono 4 paszporty niemieckie: Litmana Weidmana, Dwojry Weidman, Mailacha Weidmana i Abrama Weidmana. Solna 5.

Zginął paszport niemiecki na imię Rozenfeld Pidja. Sienkiewicza 64.

Zginął paszport niemiecki i rosyjski na imię Pierzniankego Moritza. Podrzeczna 8.

Zaginął paszport na imię Sagaynowskiej Marji. Młynarska Nr. 14.

Zginął paszport na imię Leoni Elenberg. Brzezińska 30.

Wydawnictwo Komisarjatu Ludowego na pow. Łódzki. Tłoczono w Drukarni Państwowej w Łodzi, Piotrkowska 85.